

V. KAFLI
Önnur ákvæði.

158
29. nóv.

14. gr.

Þau atriði, sem eigi eru í samþykktum þessum, en varða þó sparisjóðinn, skal fara með samkvæmt lögum um sparisjóði frá 27. júní 1941 og reglugerð fyrir sparisjóði frá 15. febrúar 1942.

15. gr.

Samþykktum þessum má aðeins breyta á aðalfundi og séu $\frac{2}{3}$ framkominna atkvæða með breytingunni, enda séu breytingarnar staðfestar af stjórnarráðinu.

Samþykktir þessar staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 29. nóvember 1944.

Pétur Magnússon.

Torfi Jóhannsson.

AUGLÝSING
um skömmun á bensíni.

159
30. nóv.

1. gr.

Samkvæmt reglugerð um sölu og afhendingu benzíns og takmörkun á akstri bifreiða, dags. 18. febrúar 1943, skal benzínskömmtur til bifreiða vera sem hér segir á tímabilinu 1. janúar til 30. apríl 1945:

A. Fólksbifreiðir:

1. Strætisvagnar í Reykjavík og Hafnarfirði	8000 lítrar
2. Almenningsbifreiðir, hálfkassabifreiðir og mjólkurflutninga- bifreiðir	4000 —
3. Leigubifreiðir þær, sem uppfylla ákveðin skilyrði	2500 —
4. Einkabifreiðir:	
a. Læknabifreiðir	800 —
b. Almenn stærð, 5—6 manna	400 —
c. Smábifreiðir, 15 hestafla og minni	250 —
d. Bifhjól	50 —

B. Vörubifreiðir:

1. Vörubifreiðir, 2 tonn og stærri	2900 —
2. — 1½ tonn	1800 —
3. — ¾—1¼ tonn	1300 —
4. — smábifreiðir	600 —

2. gr.

Lögreglustjórar afhenda benzínskömmunarhefti til annarra nota en bifreiðaaksturs, samkvæmt reglum, sem áður hafa verið settar.

3. gr.

Benzínskömmunarmiðar frá árinu 1944 falla úr gildi 1. janúar 1945.

4. gr.

Benzínskömmunarmiðar, sem menn kunna að eiga ónotaða frá 1. skömmunartímabili ársins 1945, skulu gilda áfram á 2. skömmunartímabili 1945.

159

5. gr.

30. nóv.

Ráðuneytið leyfir fyrst um sinn, að í Reykjavík sé ein bifreiðastöð opin til mannlutninga að næturlagi. Þó leyfist að allar bifreiðastöðvar séu opnar á laugardögum til kl. 1 eftir miðnætti aðfaranótt sunnudags.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 30. nóvember 1944.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

160

AUGLÝSING

1. des.

um bann gegn flutningi jurta o. fl. milli landshluta innanlands.

Í framhaldi af auglýsingu ráðuneytisins, útgefinni 6. desember 1943, er hér með samkvæmt lögum nr. 17 13. maí 1927 bannað að flytja káljurtir, rófur og önnur krossblóm (t. d. Levköj og næturfjólu) með rót eða mold úr görðum, þar sem æxlaveiki (Kaalbrok, Klumprod) hefur orðið vart síðustu 6 árin.

Sömuleiðis er bannað að flytja áburð undan gripum, sem fóðraðir hafa verið á æxlaveiku káli eða rófum á staði, þar sem veikin er ekki.

Brot gegn ákvæðum þessum varða 100—5000 króna sektum.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 1. desember 1944.

Pétur Magnússon.

Vigfús Einarsson.

161

REGLUGERÐ

7. des.

um breyting á reglugerð um fjallskil í Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðar-kaupstað, nr. 48 frá 29. maí 1934.

1. gr.

3. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Hver fjáreigandi skal hafa glögg eyrnamark á fé sínu og brennimark eða önnur skýlaus einkenni, ef mark verður óglögg. Auk þess skal hann brennimerkja allt fé sitt veturgamalt eða eldra, sem hyrnt er, framan á hægri horni með brennimarki þess hrepps, sem hann er heimilisfastur í í fardögum. Nú flytur einhver búferlum milli hreppa og skal hann þá afmá brennimark þess hrepps, er hann flutti úr, en brennimerkja fé sitt brennimarki þess hrepps, er hann flytur í, eins og fyrr greinir. Enginn má hafa fleiri en tvö eyrnamörk. Ekki má hafa tölustafi fyrir brennimark nema bókstafur fylgi með. Heimilt er hverjum markeiganda að nota fjármark sitt á hesta sína.

2. gr.

4. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Hver hreppur skal hafa brennimark sem hér segir: Skeggjastaðahreppur N 1, Vopnafjarðahreppur N 2, Jökuldalshreppur N 3, Hlíðahreppur N 4, Tunguhreppur N 5, Fellahreppur N 6, Fljótsdalshreppur N 7, Hjaltastaðahreppur N 8, Borgarfjarðahreppur N 9, Loðmundarfjarðahreppur N 10, Seyðisfjarðahreppur N 11 og Seyðisfjarðar-kaupstaður N 12.